

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.4682

Dosar nr.7705/1/2012

Ședința publică de la 27 martie 2013

Președinte:	Corina Alina Corbu	- judecător
	Viorica Lungeanu	- judecător
	Gheorghița Luțac	- judecător
	Silvia Toma	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul formulat de Danielescu Dorina împotriva Hotărârii nr.973 din 23.10.2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

La apelul nominal s-au prezentat părțile, respectiv, recurenta Danielescu Dorina, reprezentată de avocații Dragne Ion și Iulia Stănciulescu Ilie și intimatul Consiliul Superior al Magistraturii, prin consilierul juridic delegat Militaru Mariana.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent învederând instanței că intimatul C.S.M. a depus la dosarul cauzei întâmpinare însoțită de actele care au stat la baza adoptării hotărârii atacate, înscrisuri comunicate părții adverse.

După prezentarea referatului cauzei, recurenta, prin apărător, învederează instanței că înțelege să renunțare la judecarea capetelor doi și trei din cerere, privind admiterea cererii de încetare a detașării de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, la Ministerul Apărării Naționale, în funcția de consilier a Ministrului Apărării Naționale și respectiv, aprobarea cererii de detașare de la Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel, la Ministerul Apărării Naționale, în funcția de șef al Direcției de prevenire și investigare a corupției și fraudelor, în temeiul art.246 din C.proc.civ.

Totodată, solicită în temeiul art.305 C.proc.civ, încuviințarea probei cu înscrisuri noi în dovedirea motivelor de recurs, înscrisuri despre care se face vorbire în cererea de recurs, pe care le depune la dosar, comunicând un set și reprezentantei intimatului.

Față de cererile formulate de recurentă, reprezentanta intimatului arată că nu se opune admiterii acestora.

Deliberând, instanța ia act de cererea recurente de renunțare la judecata capetelor doi și trei din cerere, anterior menționate și totodată, încuviințează pentru recurentă proba cu înscrisurile solicitate.

Ia act că proba cu înscrisuri a fost administrată în ședință publică, motiv pentru care, apreciază că nu se impune amânarea cauzei pentru comunicarea înscrisurilor.

Constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile de discutat, Înalta Curte apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe cererea de recurs.

Pentru recurenta Danielescu Dorina, avocatul Ion Dragne a susținut oral motivele de recurs dezvoltate pe larg în scris, solicitând admiterea recursului, anularea Hotărârii Plenului C.S.M. nr.973/23.10.2012 și a Hotărârii nr.350/18.09.2012 a Secției pentru procurori a C.S.M. cu consecința obligării intimatului la emiterea unei hotărâri, în sensul aprobării cererii de transfer de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Parchetul militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, fără cheltuieli de judecată.

A susținut, în esență, că hotărârea Plenului C.S.M. este dată cu încălcarea legii întrucât criteriul reținut de Plenul C.S.M. și anume, volumul de activitate net diferit între parchetele de la care se cere transferul și cel la care se solicită transferul nu poate susține soluția respingerii cererii de transfer.

În opinia apărătorului recurente, toate argumentele invocate în susținerea cererii de transfer nu au făcut obiectul unei analize riguroase din partea C.S.M., acesta respingând cererea pe criterii formale, în lipsa oricăror verificări și aprecieri cu privire la situația de fapt concretă. Deși au existat avize favorabile s-a apreciat totuși că cererea este neîntemeiată. Nu s-a dat eficiență punctului de vedere favorabil transferului exprimat de Parchetul de pe lângă

Curtea de Apel Ploiești, C.S.M. înțelegând să se oprească în analiza sa doar la punctul de vedere al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel. Consideră că i s-a aplicat recurenteii un tratament discriminatoriu în raport cu alți magistrați aflați în aceeași situație. Apreciază că hotărârea atacată a fost emisă cu exces de putere.

Pentru recurentă, cel de-al doilea apărător pune concluzii de admitere a recursului astfel cum a fost formulat, achiesând la concluziile colegului său.

Pentru intimatul C.S.M., consilierul juridic solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca temeinică și legală. Susține că, în speță, nu a existat un refuz nejustificat de soluționare a unei cereri, cererea fiind soluționată în limitele competenței. Arată că la soluționarea cererii s-a avut în vedere criteriul privind volumul de activitate al celor două instanțe vizate, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la care funcționează în prezent recurenta având o încărcătură de dosare per procuror net superioară parchetului la care înțelege să se transfere recurenta. În ceea ce privește situația discriminatorie invocată, precizează că nu a existat faptic, aspectele reclamate vizau de fapt un judecător și nu un procuror.

În replică, apărătorul recurenteii precizează că nu există diferență între criteriile de apreciere avute în vedere la soluționarea unei cereri și că, existența detașării nu are legătură cu cauza de față. În fapt prin aprobarea detașării pentru o perioadă de 3 ani toată lumea admisă că unitatea de parchet la care funcționa recurenta își putea desfășura activitatea și în lipsa acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art.150 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a închis dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1.Circumstanțele cauzei. Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii atacată cu recurs

Prin Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare Plenul CSM) nr.973 din 23 octombrie 2012 a fost respinsă contestația formulată de Danielescu Dorina, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, împotriva Hotărârii nr. 350 din 18 septembrie 2012 a Secției pentru Procurori a Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare Secția pentru Procurori a CSM).

În considerentele Hotărârii Plenului CSM nr.973 din 23 octombrie 2012, se reține că cererea de transfer a recurenteii a fost respinsă ținându-se seama de motivele invocate în susținerea sa, de punctele de vedere exprimate de unitățile de parchet implicate, de volumul de activitate ridicat înregistrat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, precum și de faptul că la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, volumul de activitate se situa semnificativ sub media la nivel național.

Susținerea recurenteii, potrivit căreia motivele invocate în cererea de transfer au fost greșit calificate ca fiind de ordin personal, nu a fost primită deoarece motivul pentru care s-a solicitat transferul a fost dorința recurenteii de a fi detașată ulterior la Ministerul Apărării Naționale, iar opțiunea de a ocupa o funcție în afara sistemului judiciar este o chestiune de ordin personal.

Totodată, intimatul apreciază că motivele de ordin personal reprezintă criterii care trebuie avute în vedere la soluționarea cererilor de transfer, potrivit prevederilor *Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, cu modificările și completările ulterioare*, (în continuare *Regulament*), și nu constituie prin ele însele motive determinante pentru admiterea transferului, fiind supuse cerinței coroborării și cu alte criterii legale, cum ar fi

situația existentă la unitatea de parchet de la care se solicită transferul.

Astfel, analizând comparativ cele două unități de parchet implicate, Plenul CSM a reținut că la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, unitatea de la care s-a solicitat transferul, în anul 2011, încărcătura dosare/procuror a fost de 86 față de media națională de 76 de dosare, în timp ce la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, în anul 2011, încărcătura dosare/procuror a fost de 30, față de aceeași medie națională, așa încât, a reținut prin hotărârea recurată, că în mod corect s-a apreciat ca fiind inoportun transferul recurentei, împrejurarea potrivit căreia volumul de activitate la parchetele militare este în mod permanent situat semnificativ sub media națională din cauza competenței specifice a acestora neputând constitui un argument în favoarea admiterii cererii de transfer.

Cu privire la susținerea recurentei în sensul că nu a fost luat în considerare punctul de vedere emis de către conducerea Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, intimatul a reținut faptul că avizul parchetului militar a fost în sensul că gradul de ocupare efectivă a posturilor este corespunzător, iar transferul va putea fi oportun în momentul intrării în vigoare a noilor coduri, precum și faptul că se impune cu prioritate completarea schemelor la parchetele militare de pe lângă tribunalele militare.

Față de argumentul că s-a făcut dovada dobândirii calității de ofițer activ, s-a apreciat că această împrejurare nu impune secției vreo obligație în sensul admiterii solicitării de transfer formulate de către magistratul în cauză, aceasta rămânând o prerogativă a Secției pentru Procurori a CSM.

În legătură cu criticile privind crearea unei discriminări între magistrați în materia transferului, s-a apreciat că nu se poate reține existența caracterului discriminatoriu al hotărârii contestate, întrucât Secția pentru Procurori a CSM a analizat cererea de transfer cu respectarea criteriilor regulamentare, având în vedere o justificare obiectivă la pronunțarea soluției.

2. Recursul exercitat de recurenta DANIELESCU DORINA

Împotriva Hotărârii nr.973 din 23 octombrie 2012 a Plenului CSM a declarat recurs Danielescu Dorina, solicitând în temeiul art. 29 alin. (7) din *Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu completările și modificările ulterioare* (în continuare *Legea nr.317/2004*) anularea hotărârii contestate și obligarea intimatului la emiterea unei noi hotărâri prin care să se dispună admiterea cererii de transfer de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

Recurenta a susținut, în esență, că intimatul, analizând formal condițiile prevăzute de lege, a emis o hotărâre nelegală ce a condus la vătămarea drepturilor sale, arătând, în esență, că luarea măsurilor care se impun pentru menținerea unei scheme echilibrate de personal, raportat la rațiunile și necesitățile sistemului judiciar precum și a stabilității în sistem nu trebuie doar enumerate la momentul luării unei decizii asupra unei cereri de transfer, ci aplicate în cazul concret, în cazul unei analize obiective întemeiate pe criterii prevăzute de lege.

Astfel, recurenta a dezvoltat cu privire la nelegalitatea hotărârii recurate următoarele critici:

În ceea ce privește volumul de activitate al unităților de parchet implicate, se arată că din analiza hotărârii recurate se poate observa că aceasta este fundamentată, în principal pe ideea că la parchetul de la care se solicită transferul, respectiv Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, sunt ocupate toate posturile de procuror, existând un volum de activitate considerabil-încărcătura dosarelor/procuror a fost de 86, față de media națională de 76 de dosare, în timp ce la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel, unitatea de parchet la care s-a solicitat transferul, în anul 2011, încărcătura dosare/procuror a fost de 30, față de aceeași medie națională.

Consideră recurenta că această motivare reprezintă o simplă însușire de date și de articole din lege sau regulamente, fără a cuprinde însă o evaluare în concreto a datelor analizate. Hotărârea nu demonstrează care este consecința eventualei aprobări a cererii

de transfer, dezechilibru ce s-ar putea produce asupra politicii de resurse umane în domeniul justiției și de ce în acest caz, trebuie să prevaleze interesul general în detrimentul celui personal.

Mai susține recurenta că statistica posturilor libere și a volumului de activitate comparativ pentru cele două unități de parchet a fost inserată în hotărâre fără a se face o analiză asupra deciziei de respingere a cererii, în contextul în care, în cuprinsul cererii de transfer s-a arătat că admiterea/respingerea cererii nu ar avea nici un efect negativ/pozitiv direct asupra schemelor și a volumului de activitate la unitățile de parchet implicate.

În consecință, apreciază recurenta că toate argumentele în susținerea cererii de transfer nu au făcut obiectul unei analize riguroase din partea CSM, acesta respingând cererea pe criterii formale, în lipsa oricăror verificări și aprecieri cu privire la situația de fapt concretă.

În ceea ce privește punctele de vedere cu privire la transfer, exprimate de unitățile de parchet implicate consideră recurenta că, în același mod formal, a fost înlăturat și punctul de vedere pozitiv al unităților de parchet implicate.

Astfel, se arată că intimatul nu a ținut cont de faptul că avizul pozitiv/ punctul de vedere are semnificația clară a neperturbării activității prin eventualul transfer, în cauza de față, al solicitantului la instanța/parchetul solicitat.

În speță, așa cum se reține chiar în Hotărârea Secției pentru Procurori nr.350/18.09.2012, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești a exprimat un punct de vedere favorabil transferului, iar punctul de vedere exprimat de Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel a fost în sensul că transferul va fi oportun în contextul intrării în vigoare a noului Cod penal și a noului Cod de procedură penală, care vor conduce la creșterea semnificativă a competenței și, implicit a volumului de activitate la parchetele medicale.

Mai arată recurenta că, concluziile acestor puncte de vedere ale instituțiilor direct vizate de eventualele consecințe negative ale aprobării transferului, au fost interpretate în mod selectiv de către

CSM, acesta înțelegând să se oprească în analiza sa doar la punctul de vedere exprimat de parchetul militar, și să rețină, *per a contrario*, că în prezent ocuparea posturilor la acel parchet este corespunzătoare.

Prin urmare, recurenta susține că dacă s-ar fi aplecat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de transfer, dacă ar fi dat eficiență și punctului de vedere al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și dacă ar fi avut în vedere faptul că recurenta era detașată în cadrul MAN, deci nu contribuie efectiv la scăderea/creșterea volumului de activitate/procuror din cadrul parchetului unde acesta este încadrat, CSM ar fi înțeles că aprobarea respectivului transfer nu poate produce consecințe negative.

În ceea ce privește presupusele motive de natură personală se arată că la adoptarea respectivei hotărâri a stat și aprecierea eronată a Plenului CSM în sensul în care motivele care au stat la baza formulării cererii de transfer au caracter strict personal, fără a observa că cererea de transfer la un parchet militar este motivată, în principal de dobândirea calității de ofițer activ în cadrul MAN, potrivit art.32 din Legea nr.303/2004, precum și de competențele și abilitățile profesionale dobândite în cadrul detașării la respectiva instituție.

3. Apărarea Consiliului Superior al Magistraturii.

Intimatul Consiliul Superior al Magistraturii la data de 21.03.2013 a depus întâmpinare conform art.308 alin.(2) Cod procedură civilă, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, formulând în acest sens apărări față de susținerile recurente care vizează soluționarea cererii de transfer.

Astfel, intimatul susține, în esență, că hotărârea recurată este temeinică și legală deoarece la adoptarea acesteia au fost avute în vedere atât motivele invocate în cererea de transfer cât și criteriile prevăzute de art.3 din Regulament.

Se arată că, la soluționarea cererii de transfer a fost avută în vedere situația posturilor de procuror precum și volumul de activitate la parchetele implicate. Astfel, s-a reținut că la Parchetul

de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, în anul 2011, încărcătura dosare/procuror a fost de 86, față de media națională de 76, în timp ce la Parchetul militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, în anul 2011, încărcătura dosarelor a fost de 30, față de aceeași medie națională.

Cu privire la existența unor avize favorabile ale parchetelor implicate, intimatul susține că, față de dispozițiile art.2 alin.(3) din Regulament, acestea trebuie să fie solicitate însă sunt apreciate în raport cu celelalte criterii și cu necesitatea funcționării normale a parchetelor implicate.

4.Considerentele Înaltei Curți asupra recursului.

Examinând hotărârile atacate emise de Plenul CSM, prin prisma criticilor ce le-au fost adus, a apărărilor intimatului și față de prevederile legale incidente din materia supusă verificării, Înalta Curte apreciază că recursul este fondat în sensul și pentru considerentele în continuare arătate.

Înalta Curte constată că a fost investită în temeiul art.29 alin.(7) din *Legea nr.317/2004*, cu un recurs ce are ca obiect *Hotărârea nr.973/23.10.2012 prin care Plenul CSM a respins contestația formulată de Danielescu Dorina, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, împotriva Hotărârii nr.350/18.09.2012 a Secției pentru Procurori a CSM.*

În acest context, Înalta Curte, reamintește, în acord cu jurisprudența sa constantă, că analiza unei cereri de transfer prin prisma criteriilor prevăzute în art.3 din Regulament, nu trebuie să fie formală ci trebuie să asigure luarea unei decizii obiective, în condiții de transparență, legalitate și oportunitate, în raport de circumstanțele concrete ale fiecărei cereri de transfer, cu menținerea unui echilibru între interesul public pe care CSM are obligația să-l ocrotească în exercitarea rolului său de garant al independenței justiției și interesului legitim privat al persoanei care a formulat o cerere de transfer.

Totodată, astfel cum Înalta Curte a statuat deja în practica sa în această materie împrejurarea că intimatul CSM beneficiază de o marjă largă de apreciere în emiterea unor astfel de acte cum sunt

cele atacate în cauză nu poate conduce la concluzia că puterea decizională a instituției se poate manifesta independent de criteriile obiective sau de considerente de oportunitate, întrucât o astfel de hotărâre ar avea un caracter arbitrar.

Astfel, analizând hotărârea atacată, în limitele criticilor aduse prin cererea de recurs, așa cum a fost precizată, în ședința publică din 27 martie 2013, *Înalta Curte constată că intimatul, fără a ține cont de faptul că, niciunul dintre criteriile prevăzute de dispozițiile art.3 din Regulament, nu are un caracter absolut, a analizat în mod selectiv respectivele criterii, în condițiile în care, motivele pentru care s-a apreciat, în concret, că se impune respingerea contestației și implicit a cererii recurentei Danielescu Dorina de transfer de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, se rezumă, practic la două aspecte, respectiv volumul de activitate al unităților de parchet implicate, reflectat în încărcătura dosare/procuror precum și avizul aparent condiționat al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.*

Așadar, un prim motiv de nelegalitate al hotărârii recurate, îl reprezintă încălcarea dispozițiilor art.3 din Regulament sub aspectul soluționării cererii de transfer prin raportarea selectivă doar la o parte dintre criteriile reglementate în condițiile în care respectiva normă juridică impune fără echivoc, în analiza unei cereri de transfer, prin sintagma *vor fi avute în vedere următoarele criterii*, menținerea unui just echilibru între criteriile de ordin obiectiv referitoare la situația instanțelor/parchetelor implicate într-o procedură de transfer și criteriile de ordin personal ale solicitantului, ceea ce impune, ca și premisă, analiza tuturor motivelor invocate în susținerea unei cereri de transfer.

Totodată, *Înalta Curte constată că Plenul CSM prin hotărârea contestată nu a realizat, chiar prin raportare la criteriile reținute, o motivare convingătoare, în argumentarea soluției de respingere a cererii de transfer formulate de recurentă.*

Astfel, analizând hotărârea atacată, *Înalta Curte constată că intimatul, în motivarea hotărârii, s-a limitat, în principal, l-a*

analiza comparativă a unor date statistice referitoare la volumul de activitate al parchetelor implicate(încărcătură dosare/procuror) fără a analiza, în concret respectivele date statistice, prin prisma impactului admiterii cererii formulate de recurentă asupra activității Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, direct afectat prin eventuala admitere a cererii recurente, cu atât mai mult cu cât la momentul pronunțării hotărârii recurate recurenta nu își desfășura activitatea la respectiva unitate de parchet, fiind detașată prin Hotărârea Secției pentru Procurori a CSM nr.171/07.06.2012 la Ministerul Apărării Naționale.

Prin urmare, în condițiile în care dispunerea detașării recurente de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Ministerul Apărării Naționale, măsură ce a determinat vacantarea temporară a postului ocupat de recurentă, nu a fost de natură a afecta activitatea respectivei unități de parchet prin prisma acelorași date statistice care reflectau o încărcătură de dosare/procuror superioară mediei naționale(86 față de 76) este greu de înțeles cum, în opinia aceluiași intimat, admiterea unei cereri de transfer, câteva luni mai târziu, prin raportare la aceleași date statistice aferente anului 2011, ar putea afecta activitatea respectivei unități de parchet(care la prima vedere ar putea mai facil să-și ocupe postul astfel vacantat), de așa natură încât să se justifice prevalența interesului general față de interesul personal al recurente care prin raportare la noțiunea de carieră nu trebuie redus la o chestiune de ordin personal, cum în mod greșit procedează intimatul.

Faptul că recurenta, după eventuala admitere a cererii de transfer la parchetul militar, ar intenționa să exercite o funcție în afara sistemului judiciar nu poate justifica respingerea cererii de transfer, cu atât mai mult cu cât o astfel de funcții nu poate fi ocupată decât cu acordul intimatului, singurul în măsură a aproba o eventuală cerere de detașare.

Totodată, Înalta Curte constată că intimatul CSM nu a dat eficiență, în soluționarea cererii de transfer a recurente nici altor criterii la care a făcut referire în cuprinsul hotărârii contestate,

respectiv existența unor posturi vacante la unitatea de parchet unde s-a solicitat transferul, avizul pozitiv emis de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești împrejurare a conduce la reținerea caracterului arbitrar al actului administrativ contestat.

Așadar, soluția de respingere a cererii recurentului nu este susținută nici prin prisma referirii exprese a intimatului la faptul că avizul parchetului militar a fost în sensul că gradul de ocupare efectivă a posturilor este corespunzător, iar transferul ar putea fi oportun în momentul intrării în vigoare a noilor coduri, și că se impune cu prioritate completarea schemelor la parchetele militare de pe lângă tribunalele militare, în condițiile în care respectiva unitate a avizat, în final, pozitiv cererea de transfer iar dezideratul ocupării posturilor vacante la alte unități de parchet nu poate afecta dreptul la carieră al recurente.

Intimatul nu poate să justifice respingerea cererii de transfer doar prin prisma unui singur criteriu, chiar nefavorabil *prima facie* recurente (cum ar fi volumul de activitate ridicat al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești) ci trebuie ca prin prisma volumului de activitate, al gradului de ocupare a schemelor de personal la ambele unități de parchet, al punctelor de vedere exprimate de unitățile de parchet implicate, să facă o analiză de ansamblu singura în măsură să contureze impactul admiterii unei cereri de transfer asupra activității concrete a ambelor unități de parchet implicate.

Hotărârea contestată nu demonstrează, așadar, care este consecința eventualei aprobări a cererii recurente de transfer, dezechilibru ce s-ar putea produce asupra politicii de resurse umane în domeniul justiției și de ce în acest caz, trebuie să prevaleze interesul general în detrimentul celui personal, în condițiile în care autoritățile judiciare implicate în procedură, respectiv Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, respectiv Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel, și-au exprimat acordul cu privire la transfer.

Așadar, *interesul public* invocat de intimat nu este susținut de probele cauzei, în condițiile în care la Parchetul de pe lângă Curtea

de Apel Ploiești, unitate la care-și desfășoară activitatea recurenta, și care, totodată, a și avizat pozitiv cererea, toate cele 14 posturi de procuror prevăzute în schemă sunt ocupate, față de situația Parchetului de pe lângă Curtea Militară de Apel unde din 11 posturi prevăzute în schemă erau ocupate numai 9, iar volumul de activitate reflectat în încărcătura de dosare/procuror chiar superior(86 față de 30 de dosare la o medie națională de 76 dosar) nu este de natură a justifica soluționarea nefavorabilă a cererii recurente, în condițiile în care acest ultim criteriu nu are un caracter absolut.

În aceste circumstanțe, respectiv existența unor posturi vacante la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel, avizul favorabil atât al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești cât și al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, ca și circumstanțele personale și profesionale ale recurente, demonstrează că intimatul a exercitat dreptul de apreciere cu încălcarea dreptului recurente.

Prin urmare, Înalta Curte constată că hotărârea atacată este emisă cu exces de putere, așa cum s-a explicat mai sus, ceea ce conduce la nelegalitatea acesteia, având ca și consecință vătămarea dreptului la carieră al recurente.

Raportat la argumentele astfel expuse, Înalta Curte, în raportat la conținutul textelor de lege incidente în cauză, respectiv prevederile art. 60 din Legea nr. 303/2004, coroborate cu prevederile art.3 din Regulament constată că motivarea soluțiilor adoptate, prin hotărârile contestată, este deficitară și neconvingătoare, aspect ce conduce nemijlocit la conturarea excesului de putere, în sensul art. 2 lit.n) teza a II-a din Legea nr. 554/2004, și ca atare generator al caracterului nelegal al celor două acte supuse cenzurii instanței.

Drept urmare, fiind întemeiate motivele de recurs de față, în temeiul art. 312 alin. (1) Cod procedură civilă cu referire la art. 29 alin.(7) din Legea nr. 317 /2004, se va admite recursul declarat cu consecința obligării intimatului, în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, să emită o hotărâre prin care

să admită cererea recurentei de transfer de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de DANIELESCU DORINA împotriva Hotărârilor nr.973 din 23 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Anulează Hotărârea nr.973 din 23 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și Hotărârea nr.350 din 18 septembrie 2012 a Secției pentru Procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și obligă intimatul să emită o hotărâre prin care să aprobe cererea de transfer a recurentei Danielescu Dorina de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești la Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 27 martie 2013 .

JUDECATOR,

C.A. Gorbă

JUDECATOR,

V. Lungeanu

JUDECATOR,

Gh. Luțac

MAGISTRAT ASISTENT,

S. Toma